

Táplálkozástudományi vándorgyűlés

Csütörtökön Szarvason megkezdődött a Magyar Táplálkozástudományi Társaság 11. vándorgyűlése. A kétnapos tanácskozáson több mint kétszáz kutatóorvos, közegészségügyi és élelmiszer-ipari szakember vesz részt. Ez alkalommal nagyszabású élelmiszer-bemutató is nyílt a városban. Ezen az ország mintegy harminc nagy élelmiszeripari vállalata és szövetkezete vonultatta fel azokat a termékeit, amelyekkel a táplálkozás egészségesebbé tételéhez akarnak hozzájárulni.

A tanácskozáson 80 előadás hangzik el. Ezek sorában három külföldi — olasz és NSZK-beli — szakember is beszámol a táplálkozástudomány hazájában elért eredményeiről. Az egyik központi téma a helyes gyer-

mekkori táplálkozás, annak jelentősége lesz.

A vándorgyűlés első előadója, Antoni Ferenc akadémikus, egyebek között rámutatott arra, hogy az utóbbi évtizedben jelentős fejlődésen ment át a magyar élelmiszeripar. Öröm látni, mondotta a többi között, mennyi egészséges táplálékot kínál ma már a vásárlóknak. Ugyanakkor látnunk kell a luxusfogyasztás és a túltápláltság terjedését, s ezek növekvő életrovidítő szerepét. Hazánkban a táplálkozástudomány terén ma már a főleg tesztelés csökkentése az elsődleges cél. Ez már csak azért is nagy figyelmet érdemel, mert egyre több kutatási adat szól amellett, hogy a rákos megbetegedéseknek is körülbelül az egyharmada a táplálkozással függ össze.

Brigádvezetők megbeszélése

Mintegy 100 brigádvezető és az érintett vállalatok képviselőinek részvételével csütörtökön országos tanácskozást tartottak a ruhaipari szocialista brigádvezetők az MSZMP VII. kerületi bizottságának székházában.

Szabó Imre ipari miniszterhelyettes bevezető előadásában elmondta, hogy a szocialista brigádok nagy segítséget adtak a ruhaipar terveinek teljesítéséhez. Üdvözölte az újabb brigádkezdemenyvezéseket, a párt XIII. kongresszusa és felszabadulásunk 40. évfordulója tiszteletére tett munkafelajánlásokat. Mint mondotta, ezek segítségével pótolhatók a helyenként tapasztalható elmaradások és értékes erőforrások jelentenek az export növeléséhez, a minőség javításához, a költségek csökkentéséhez.

Téglaüggyek

Fejlesztések és tranzakciók

Közismert, hogy Szegeden nehéz téglához jutni. A nepperek ki is használták (használják?) a helyzetet. Éppen ezért csodálkozom, amikor a kalocsai Tűzépítőtelepen értetlenül néztek rám, hogy „tapogatózva” kerestem téglát. A válasz: bármilyen méretű, bármilyen mennyiségben azonnal kiszolgáltatnak.

Ez volna a normális állapot, különösen akkor, amikor az állami lakásépítés mértéke csökkent, s növekedett a magánépítkezés. Azon kár is berzenkedni, hogy Kovács János nem házigyári panelekből akarja összeállítani a családi házat, hanem téglából. A vevő szava parancs — ezt a termelőnek tiszteletben kell tartani. Persze azt is érdemes megnézni, hogy Szegeden milyen is a termelői háttér. A Bajai úti téglagyár nagykapuja mellett, az ott gyártott téglákból mintákat látni: B—29-es első-, második- és harmadosztályú téglák, illetve a legújabb termék, az Uniform-tégla, ugyancsak osztályozva, s az árak alatt a figyelmeztetés, hogy 5 százalék törött téglá lehetséges.

Az égetőkemencék mellett találom meg a gyár igazgatóját, aki több újdonságról is beszámol. Megnyugvással mondja, hogy tavaly még ugyan borotvácélén táncoltak, hiszen az akkori agyagbányájuk legfeljebb egyetlen esztendőre kecsegtetett elfogadható alapanyaggal. Most viszont úgy számolgatnak, hogy 20—25 évre elegendő lesz a téglá nyersanyaga. A gyárteleptől másfél kilométerre tarták föl bányájukat: — *Nemcsak múltja, hanem jövője is van a szegedi tég-*

lagyárnak — mondta az igazgató.

Ez a jövő természetesen nem is oly sima, mint ahogyan azt gondolnánk. A föltárt agyagbányából nem tudnak elsőrendű minőségű agyagot szállítani. A talaj igencsak homokos és a víztartalma 30—40 százalékos. Ebből a masszából kellett volna jó minőségű téglát égetni körülbelül egy óra múlva. Ezért is lett a szegedi B—29-es téglá olyan repedezett, rossz. Külföldi szakemberek is jártak a szegedi gyárban, s nem győztek csodálkozni, hogy abból a homokos, vizes alapanyagból egyáltalán sikerült téglát égetni. Erre fölhatároztak úgy, hogy kialakítanak egy pihentető depót. A kitermelt anyagot körülbelül hat méter magasan raktározni kezdték, egy tömegben 30—35 ezer köbmétert pihentettek egy esztendőn át.

— Az eredmény két módon is jelentkezett — magyarázza az igazgató. — A nedvesség elpárolgott, s a pihenés sokat javított az agyagmassza minőségén. A B—29-es téglá helyett áttértünk az Uniformra, s első osztályú minőségben gyártjuk.

Elmondta a téglagyár vezetője, hogy az anyag depózását gazdasági munkaközösségek végzik a vállalkozó dolgozók. A vállalat is jól jár, s a vállalkozó szellemű — de többet dolgozó — emberek is. Korábban évente hatmillióba került a depózás, most 3 millió is elegendő.

Akkor akár hurrát is kiálthatnánk — jegyeztem meg. Az igazgató viszont másképpen látja és tapasztalja a dolgot. Az építkezők ma még idegenkednek az Uniformtól. Hiszen a ház terveit korábban elkészítették, s a B—29-esre számoltak. Most zavarban vannak. Pedig semmi gond nem lehet, sőt jobb minőséget kapnak. Az újfajta tégláról még elmondták, hogy amíg a B—29-esből csak 24 százalékot minősítettek első osztályúnak, addig az Uniform tégla 75 százaléka kifogástalan. Följeveztem az árakat is: a B—29-es téglából ezer darab 9010 forintba került, az Uniform tégla ezre 8458 forint. Persze az is igaz, hogy ezer darab B—29-es téglá térfogatának 1320 darab Uniform felel meg.

A téglagyárakban még ma is kisméretűben számolják a produktumot. A szegedi gyárban ezek alapján évente 20 millió darabot készítenek (tehát körülbelül 5 millió nagyméretűt). A gyárak rezsijét nagyban befolyásolja a belső szállítás költsége. A szegedi gyár égetőkemencéjétől másfél-

két kilométerre van az agyagbánya. Tetemes a kiadásuk. Változtatni szeretnénk ezen is. Új depót alakítanának ki a gépsoroktól száz méterre. De ehhez föl kellene tölteniük egy régen elhagyott bányagödört. A téglagyár mindenhova kopogtat, ott a hely, hordják oda a főleges törmelést. Legalább 400 ezer köbméternek jut ott hely. Jól járna az a cég is, amely ma messzire kocsikázik főleges hulladékaival. Ha létrejönne a közeli depó, újabb fejlesztésre is gondolhatnának a téglagyáriak. Úgy tervezik, hogy körülbelül 25 százalékkal emelhetnének a mennyiségen.

Szóba került még az értékesítés mai szövevénye, a korszerű csomagolás és szállítás kérdése. A szegedi gyárban úgynevezett egyszerűrakatokat készítenek. Műanyag szalaggal kötik össze a téglákat, de azokat a rakatokat csak emelővilág targonca teheti föl a járművek platójára. A gyárban nincs is semmi gond. Azonban a vásárló a saját építkezésének színhelyén már elvágja a műanyag szalagot, és darabonként raskosgatja le a téglákat. Pedig egyszerűbb volna, ha a szállító cégek speciális kocsikkal vállalnák a fuvar, s „egy darabban” földre tennék a rakatokat. A vevő ma még joggal azt érzi, hogy ráfizetett a korszerűsítésre.

Kiderült ugyanis, hogy egy-egy rakatnál, illetve ezer darab téglánál ez a csomagolási mód 920 forintba, míg a gépi fölrakodás 340 forintba kerül. Ezer darabonként tehát a plusz költség 1260 forint. A korszerűbb, egyszerűbb és gyorsabb megoldásnak nem csekély az ára.

S végezetül egy régi anomália, amit az egyszerű ember nehezen ért meg: az értékesítés útja és annak ára. A Tűzépítőtelepen sem szállítja telepére a téglát, hanem kiállít egy nyugtát a vásárlónak, aki a téglagyárban jelentkezik az áruért. A kereskedelmi szervezet a néhány soros frás elkészítéséért pontosan 13 százalékkal emeli az árat. Elképzelhető, hogy ez a tranzakció úgymond benne van az államkassza bevételeiben de erre föl azt is megjegyezhetnénk, hogy miért nem állíthatnák ki azt a parányi nyugtát a téglagyárban, s az a 13 százalék haszon maradhatna a termelőnél, elősegítve fejlesztési, beruházási lehetőségeit, annak bővítését. Arról már nem is beszélve, hogy a vevők nem kellene két helyre, két céghez utazgatni, két helyen sorbaállni, idejét vesztegetve.

Gazdag István

Készülődés az őszi betakarításra

Megyei tanácskozás a tennivalókról

Tegnap, csütörtökön délután a Csongrád megyei tanács rendezésében a megyei szervezési bizottság meggyarította tájékoztatóját a kalászosok betakarításáról és az őszi feladatok előkészületeiről.

Az összefoglaló jelentésében Szabó Jánosné, a megyei tanács elnökhelyettese részletesen beszámolt a területünk érintő termelési eredményekről. Elmondotta, hogy a nehézségek alapvető oka az év eleji fagyok, a tavaszi jégverés és a hosszan tartó aszály. Ennek ellenére a gabona rekordtermést hozott, a hektáronkénti átlag meghaladja az öt tonnát. Az ez évi 461 ezer tonnás termésmennyiség rekordnak számít, 34 százalékkal haladja meg a tavalyit. A Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat jó munkáját dicséri, hogy a felvásárlás zökkenőmentes volt. A szalmabetakarítás végzetével a tarlóhántás jelenleg is tart. A másodikvetések területe a megszokottnál kisebb. A termelőszövetkezetek elsősorban az öntözhető, illetve jobb fekvésű területeket részesítik előnyben. A nyári burgonya termésmennyisége is hozzájárult, hogy tarlóburgonyából kevesebbet vetettek.

Az öntözés jelentősége megnövekedett, a talajok év végi 180 milliméteres csapadékhiánya további 70 milliméterrel nőtt. A vízdíjak mérséklése, illetve a kedvezményes öntözőberendezés-vásár eredményt hozott, ennek köszönhetően az öntözhető terület 3500 hektárral gyarapodott, és elérte a 24 ezer hektárt. A kapacitás kihasználtsága magas színvonalon, 90 százalékban valósult meg.

Az őszi csúszszezomban 130 ezer hektárról kell betakarítani a termést. A 67 ezer hektáros vetésterületből az aszály miatt 4 ezer hektáron lesilózták a gyengén fejlett kukoricát, a várható termés 320 ezer tonna lesz 5,2 tonna hektáronkénti átlag mellett.

A cukorrépa kisebb gyökérsúlyú, de a cukortartalma magasabb, így is 40 tonna hektáronkénti átlagra számíthatnak. A napraforgótermés jó közepesnek mondható. Hagymából, petrezselyemből értékesítési gondok jelentkeznek. A paradicsom, a pritaminpaprika, a fehér paprika és a fűszerpaprika termésmennyisége igen alacsony.

A rendkívüli időjárás miatti érésidő-eltolódás miatt nagy a felelőssége a termelő gazdaságoknak, mivel a rendelkezésükre álló idő lecsökkent. Sajnos, a közel 26 ezer

fős diáksereg foglalkoztatása átcsúszik a szeszélyesebb október hónapra, és ez megválszthat a teljesítményen is.

Az őszi betakarításhoz rendelkezésre áll a szükséges géppark, az alkatrészek zöme. Az ÁFOR viszont nem rendelkezik megfelelő készletekkel gázolajból. A vasút szállítási készségén múlik, hogy ne legyen fennakadás, nem árt azonban, ha az üzemek már most feltöltik üzemanyag-tárolóikat.

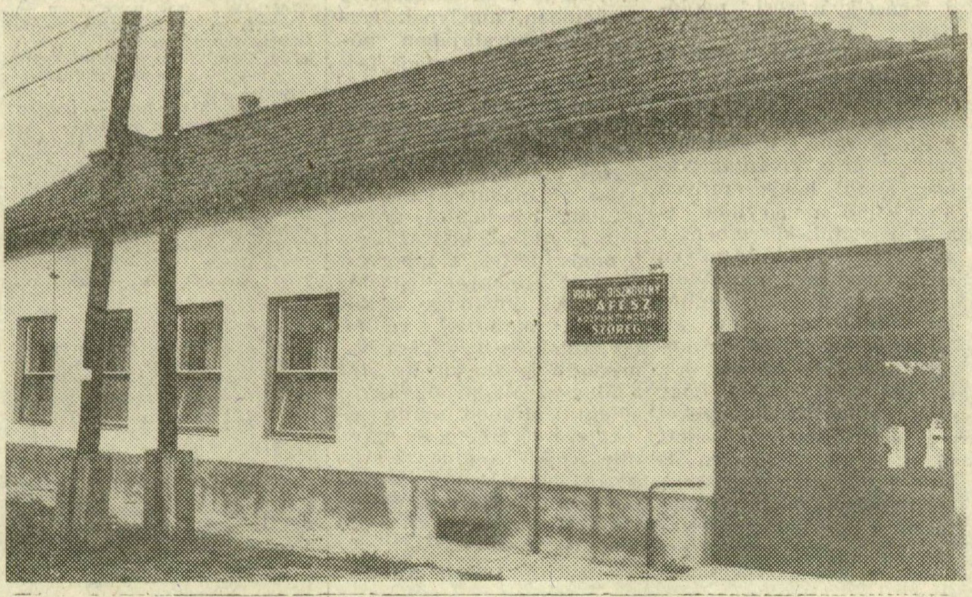
A beszámoló után a résztvevő felvásárló vállalatok igazgatói, illetve képviselői ismertették sajátos problémáikat.

A szervezési bizottság erőfeszítései a legnagyobb mezőgazdasági munkacsúcs minél zökkenőmentesebb lebonyolításában bizonyára komoly eredményeket hoznak, de az elkövetkező hetek kedvezőtlen időjárásának hatásai is döntőek lehetnek.

T. Sz. I.

Szőregi virágosok

A „végét járja” a szőregi Dorozsma-dűlőben a virágtermesztők nagy nyári kampánymunkája, a rózsaszemzés. Ginczinger István parcelláján hateraz tő vadrózsa kap nem szemet. Akad persze más munka is, mint például Rusz Mákszónak, aki a fagyaleserjéket ápolja. S ha a termelőknél elintézni való dolga akad, a Virág. Dísznövény Áfész idén elkészült, új székházába, a Szerb utcába mehet Gyenes Kálmán felvételei

Új iparcikkek bemutatója

Az őszi BNV-n résztvevő több mint 260 iparvállalat és szövetkezet korszerű termékeket igazolják, hogy iparunk képes-eleget tenni a piac igényeinek, ami egyben azt a kötelezettséget is jelenti számukra, hogy tovább gyorsítsák a termékszerkezet átalakítását, lendületesebben fokozzák árucikkeik versenyképességét — mondotta csütörtöki sajtótájékoztatóján Juhász Ádám ipari miniszteriumi államtitkár. Az idei BNV-n is jó néhány példa szemlélteti, hogy több vállalat megújítja, a piac igényeinek megfelelően korszerűsíti termékeit. Különösen érvényes ez a textilruházati iparra, s a háztartás vegyiparra.

A BNV-n rövidesen látható termékek azt tükrözik — mutatott rá az államtitkár —, hogy iparvállalataink képesek áthidalni a gazdasági nehézségeket, emelni termékeik műszaki, esztétikai szín-

vonalát. Az exporttörekvések révén elért eredmények nem utolsósorban a hazai elkelést is javíthatják, hiszen képes-eleget tenni a piac igényeinek, ami egyben azt a kötelezettséget is jelenti számukra, hogy tovább gyorsítsák a termékszerkezet átalakítását, lendületesebben fokozzák árucikkeik versenyképességét — mondotta csütörtöki sajtótájékoztatóján Juhász Ádám ipari miniszteriumi államtitkár. Az idei BNV-n is jó néhány példa szemlélteti, hogy több vállalat megújítja, a piac igényeinek megfelelően korszerűsíti termékeit. Különösen érvényes ez a textilruházati iparra, s a háztartás vegyiparra.

A BNV-n rövidesen látható termékek azt tükrözik — mutatott rá az államtitkár —, hogy iparvállalataink képesek áthidalni a gazdasági nehézségeket, emelni termékeik műszaki, esztétikai szín-